

ע"פ 2840/17 - ניאזוב נתנאל נגד מדינת ישראל, המתלוננת - ס.מ

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2840/17

כבוד השופט י' דנציגר
ניאזוב נתנאל

לפני:
המערער:

נגד

1. מדינת ישראל
2. המתלוננת - ס.מ

המשיבות:

בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שנקבע בגזר דינו של
בית המשפט המחוזי באר שבע בתפ"ח 40527-04-15
מיום 16.03.2017 שניתן על ידי כבוד סגן הנשיאה נ'
זלוצובר, השופטת י' רז לוי והשופט ש' פרידלנדר ובקשה
לעכב תשלום פיצוי למתלוננת

תאריך הישיבה: ח' בניסן תשע"ז (4.4.17)

בשם המערער: עו"ד מאיר סויסה

בשם המשיבות: עו"ד מירי קולומבוס

החלטה

1. לפני בקשה של המערער (להלן: המבקש) לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל שביצעו כבר החל ובקשה לעכב
עמוד 1

תשלום פיצוי למתלוננת, והכל עד להכרעתו של בית המשפט בערעור שהגיש על הכרעת הדין ועל גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע.

2. כתב האישום מייחס למבקש עבירה של אינוס, עבירה של שוד בנסיבות מחמירות ועבירה של כליאת שווא. הפרשה בה עסקינן מערבת נערת ליווי שהוזמנה על ידי המבקש לבית מלון בו התארח עם ארבעה חברים. בשלב מסוים הציע המבקש למתלוננת להתלוות אליו לחדר השירותים על מנת לספק לו שירותי מין תמורת 250 ש"ח. המתלוננת הסכימה ובעת קיום יחסי המין הושיט המבקש את ידו לתיקה ונטל ממנו את התשלום שנתן לה קודם לכן. לאחר שלקחה את הכסף מהמבקש, הודיעה למבקש כי יחסי המין הסתיימו וביקשה לצאת מחדר השירותים הנעול. המבקש סירב לאפשר למתלוננת לצאת מחדר השירותים וביצע בה מעשה אינוס. בהמשך, מנע ממנה אחד מהנוכחים את היציאה מחדר בית המלון, והמבקש ושני המעורבים הנוספים אחזו בה והחלו להכות בה מכות נמרצות ודרשו ממנה לתת להם את כל הכסף שהיה ברשותה. המתלוננת עשתה כן ורק לאחר מכן הצליחה להימלט מהחדר.

3. המבקש טוען כי סיכויי הערעור שהגיש גבוהים, שכן קיימת בעייתיות רבה בקבלת גרסת המתלוננת, ובפרט שעה שעסקינן במצב של "גרסה מול גרסה" ושעה שהראיות החיצוניות שנמצאו בזירת האירוע אינן תומכות בגרסתה.

המבקש מוסיף וטוען כי עובר למאסרו הוא היה עצור בתנאים מגבילים והקפיד לשמור עליהם, דבר המעיד כי ניתן לתת בו אמון. לשיטת המבקש, העובדה שהוא כבר החל לרצות את עונשו אין בה כדי להשפיע על גורל הבקשה, תוך שהוא מדגיש את גילו הצעיר, היותו נתון במשבר קשה ונסיבות חייו הקשות מנשוא. לטענתו אין לו עבר פלילי, למעט עניין בודד הקשור באיומים כלפי אחת המתלוננות בתיק זה אשר התגרתה בו ובמשפחתו בבית המשפט לאחר הדין. המבקש עותר לעכב אף את ביצוע רכיב הפיצוי בגזר דינו, שכן לטענתו אם יבוטל רכיב זה בפסק הדין בערעור, לא יוכל לגבות מהמתלוננת את כספו נוכח נסיבות חייה ותחום עיסוקה.

4. לטענת המשיבה סיכויי הערעור נמוכים ביותר. הכרעת הדין מבוססת על ממצאי עובדה ומהימנות גרסתו של המבקש - שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם. בית המשפט קמא, אף מצא חיזוקים ראייתיים לגרסתה של המתלוננת: שקרי המבקש; החבלות ושטפי הדם שנמצאו על גופה של המתלוננת; ומצבה הנפשי הקשה לאחר האירוע.

בית המשפט מצא לנכון לזכות מחמת הספק את הנאשמים האחרים בשל אי יכולתה של המתלוננת לזהותם, וקיומם של מחדלי חקירה. באשר לגזר הדין; נטען כי אף אם יקל בית המשפט הקלת מה בעונשו של המבקש, לא יהיה בכך די לייתר את ערעורו, שכן תקופת המאסר שהושתה עליו ממושכת ביותר. יתר על כן, משכה הממושך של תקופת המאסר שנגזרה עלולה לגרום למבקש להימלט, אם ישוחרר כעת ממאסר, ולא ניתן לאיין חשש זה באמצעות ערובות [תוך שהיא מפנה להחלטת בית משפט זה (השופט נ' סולברג) בע"פ 1987/17 פרטל נ' מדינת ישראל (27.3.2017)]. עוד עמדה המשיבה על מסוכנותו הגבוהה של המבקש ועברו הפלילי המכביד, כפי שעולה מהרישום הפלילי שהוגש לעיוני.

כן נטען כי אין מקום לקבל את בקשת עיכוב הביצוע ככל שהיא נוגעת לפיצוי שהושת על המבקש, זאת בין היתר, נוכח הנזקים שהסב המבקש למתלוננת, כפי שעולים מתסקיר נפגעת העבירה שהוגש לעיוני [תוך שהיא מפנה להחלטת בית משפט זה (השופט י' עמית) בע"פ 8630/16 אלמראוין נ' מדינת ישראל (16.2.2017)]. לבסוף נטען, כי משהחל המבקש לרצות את עונש המאסר שהושת עליו, לא יטה בית המשפט להיענות לבקשת עיכוב ביצוע עונש המאסר [תוך

שהיא מפנה, בין היתר, להחלטתו של בית משפט זה (השופט א' שהם) בע"פ 6179/12 חסארמה נ' מדינת ישראל (22.3.2017).

5. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר שהמבקש כבר החל בביצועו תידחה ככלל, למעט מקרים חריגים שבהם קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים קטיעתו של עונש המאסר [השוו: ע"פ 5049/15 פלוני נ' מדינת ישראל (5.8.2015); ע"פ 5939/12 פשקוב נ' מדינת ישראל (5.9.2012)].

לטעמי לא מתקיימים במקרה דנן טעמים מיוחדים המצדיקים קבלת הבקשה. הכרעת הדין מבוססת על ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, שאין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בהם. גרסתה של המתלוננת נמצאה מהימנה וזו נתמכת בחיזוקים שונים המפורטים בהכרעת הדין. מנגד, גרסתו של המבקש נמצאה בלתי מהימנה ומתפתחת ובית המשפט קמא אף עמד על שקריו של המבקש.

בנוסף, לא ניתן להתעלם מהחשש להימלטות מאימת הדין היה ויעוכב ביצוע עונש המאסר, שמקבל משנה תוקף שעה שעסקינן במבקש שלו עבר פלילי, כפי שעולה מגליון הרישום הפלילי שלו. כן יצוין כי משכו הממושך של עונש המאסר מבטיח שערעורו של המבקש לא יתייתר, אף אם תידחה בקשת העיכוב.

באשר לרכיב הפיצוי; מקבל אני את טענת המשיבה כי אין הצדקה לעכב ביצועו מטעמיה.

הבקשה נדחית איפוא.

ניתנה היום, ח' בניסן התשע"ז (4.4.2017).

ש ו פ ט